

telepensjonisten

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 2/18 - 45. årgang

Aktive grupper på lederkonferansen

Hamar feirer førti

StyreWeb

Nå får vi databasert medlemsregister

Lederen har ordet

Kjære venner og andre lesere!

Vi har vært gjennom en lang vintertid, med flotte skimuligheter. Men så kom plutselig en varm og eksplosiv vår, iallfall her sør. Nå går vi inn i sommeren, og jeg håper vi kan være ute og nyte Norges praktfulle natur. Mange av oss gleder oss over å reise til varmere strøk vinterstid. Men sommermånedene synes jeg er for verdifulle til å reise vekk. Da vil jeg nyte vårt vakre land.

Det går godt an å kombinere egen nytelse og samtidig delta i frivillig arbeid som gleder andre. Min glede har jeg siden 1986 fått utfolde gjennom å arbeide som dugnadsleder i Den Norske Turistforening, DNT. Jeg har merket ruter i fjellheimen over det meste av Sør-Norge. Som sikkert alle vet, finnes det en mengde DNT-hytter i fjellet. Det er betjente hytter hvor middagen står klar om kvelden, selvbetjente hytter med mat som ligger tørrlagret og hytter hvor du må bringe med mat og stelle deg helt selv, men hvor det er sengeplass og kokemuligheter.

Mellom disse hyttene er det etablert merkede stier, med varder og små røde T-er som viser vei i fjellheimen. Alle disse stiene er gjennom de siste hundre år etablert og vedlikeholdt av frivillige. De bruker en uke eller to av sommerferien sin for at andre skal kunne finne frem i naturen, både i godt og dårlig vær. Det KAN faktisk oppleves snø og tåke midt på sommeren. Derfor må stiene sikres ved god og tydelig merking.

Som dugnadsaktiv kan du velge hvor du vil arbeide og når det passer for deg. Resultatet er at vi hvert år møter forskjellige mennesker i en dugnadsgruppe. Vi er kvinner og menn som alle er interesserte i å hjelpe til. Arbeidet er variert; vi kan bygge varder og merke stier, legge om ruter, eventuelt bygge små broer og legge ut gangbaner i vått terreng.

Fellesskapet i en slik gruppe utvikles raskt når du i disse dagene arbeider sammen for et felles mål. Vi planlegger sammen, svetter sammen og hjelper hverandre med å reise varder og male T-er. Etter en lang arbeidsdag er det godt å komme til hytta, ta en dusj, spise og møte fjellvandrere som alltid har mye å fortelle eller å spørre om. De er alltid interesserte i hva vi

gjør og gir uttrykk for takknemlighet for arbeidet vi utfører. Flere tar fram historier hvor røde T-er har hjulpet dem til riktige veivalg i vanskelig vær.

Både fellesskapet og samtaler med andre gir en god følelse. Jeg anbefaler alle å prøve dette, det gir fysisk velvære, mye glede og mange nye venner.

Frivillig arbeid er selvsagt også nødvendig for å få vårt eget forbund til å leve videre, både sentralt og lokalt. Mange lokalforeninger har vanskelig for å få tillitsvalgte til å fylle de rollene som trengs. Her utvikler vi også et fellesskap som gir en god følelse. Det er forberedelser og møter og samarbeid som gir et utbytte for mange medlemmer. Også i dette samarbeidet får vi mulighet for å treffe nye venner, som igjen gir trivsel for alle!

Så ved neste korsvei håper jeg det er flere av dere som gir litt av fritiden sin for felles glede.

GOD SOMMER!

Hilsen
Tore Andli, forbundsleder

INNHOOLD

Lederen har ordet	s. 2	Besøk i Dresden	s. 12
En høyst oppegående førtiåring	s. 3	Sofustanker	s. 13
Skal hjelpetrengende eldre ta		Severdigheter i hovedstaden	s. 13
heile rekninga	s. 6	Seniordans	s. 14
Vellykket verving	s. 7	Sommerfest i Bergen	s. 14
Forundring og nytelse på Dømmesmoen	s. 7	Hygge i Sandessjøen	s. 15
Ledersamlingen 2018	s. 8	Lillehammer besøkte Ådalsbruk	s. 15
Nytt medlemsregister	s. 11	Småstoff	s. 16

Neste nummer av bladet kommer ut 4. oktober. Tips og stoff sendes på e-post til gunhi-s@frisurf.no innen **5. september**.

Forsidebilde: Hamar og Lillehammer nyter sommer og fellesskap ved Prøysenstua.

Foto: Ola Heensåsen.

Redaktøren forbeholder seg retten til redigering og nedkorting av innlegg.

Utgitt av Telepensjonistenes Landsforbund. Redaktør: Gunhild Skoglund. Ansvarlig redaktør: Tore Andli.

En høyst oppegående førtiåring

- Vi har en solid forening som står seg godt, både økonomisk og sosialt!

Leder Eivind Edvardsen i lokalforeningen på Hamar smiler fornøyd, og det har han god grunn til – foreningen feiret sine 40 år på selveste kvinnedagen.

Gunhild Skoglund

Her er det imidlertid kvinner og menn i gode og muntre samtaler. Fem av medlemmene er over 90 år og deltar gjerne fortsatt. Omlag halvparten av foreningens 87 medlemmer møtte opp

på jubileumsfesten.

-Veldig bra, konkluderer Edvardsen, - det er flere enn på de månedlige medlemsmøtene våre. Vi driver godt, uten store problemer med å få folk til å ta på seg verv.

Jon Kroken t.v. (86) er æresmedlem etter betydelig innsats for foreningen, her i samtale med Odd Høistad (93).

Det var riktignok litt vanskelig å finne noen som ville være leder før han sjøl sa ja. De klarte det likevel med et flatt styre hvor alle tok ansvar. Nå er Edvardsen inne i sitt andre år i en aktiv forening.

- Vi har en flink arrangementskomite som gjør det lett for styret, de legger opp alt, roser han.

Edvardsen er også fornøyd med vervingen.

- Vi har vervepremier til de som verver flest, sier han og røper at Magnhild Kalseth ble vervemester i 2017. Magnhild var ny telepensjonist selv og vervet tre medlemmer. Det ble markert på årsmøtet hvor hun fikk heder og ære og en flaske vin for innsatsen.

Totalt fikk foreningen seks nye medlemmer i fjor, og de runder sine førti år med ytterligere fire nye telepensjonister. Edvardsen forteller også om pensjonistkolleger som har uformelle kafégrupper, og selvfølgelig prøver de å få de som ikke allerede er med i foreningen til å melde seg inn.

Det ble en særdeles hyggelig kveld med god servering som seg hør og bør på et jubileum. Taler, allsang, gode historier og latter vitner om at hamarsingene stortrives i lag, noe som taler for fortsatt gode og aktive år.

Styret og arrangementskomite i jubileumsåret.

Bak fra v.: Anne Lise Sæther, Aud Bekkevold, Anne May Bratterud Andersen, Arnfinn Hongseth, Magnhild Kalseth, Dagrun Nordbø Jørdre, Lisa Rustadbakken, Eivind Edvardsen, Reidun Kverneng, Vera Furulund.

→

→

Eventyrfortelleren

Det var en gang for lenge, lenge siden, nærmere bestemt i 1977, at det utgikk et bud fra selveste Televerkets Pensjonistforbund om at Hamar burde innskriives som egen lokal forening.

Slik startet Lisa Rustadbakken da hun tok forsamlingen med gjennom foreningens førtiårige historie. Og hun fortsatte ...

Et rådslagningsmøte ble holdt den 8. desember og 20 kloke pensjonisthoder, telesjef Bolstad, KTTL Søndrål, TMLF Rolfsen og NTTF Trønnes klarte der, sammen med forbundets formann Opsann og sekretær Strøm å komme fram til et VEDTAK.

Vedtaket førte til at den 24. februar 1978 ble Televerkets Pensjonistforening, Hamar opprettet.

Det aller første styret var Arne Steihaug, formann; Gunhild Øyen, nestformann; Sigrun Harby, sekretær; Borgny Andersen, kasserer; Jenny Stensbak, styremedlem og Martin Granli, varamann.

Medlemstallet var 20 - 30 personer og kontingenten var kr. 25,-.

Ære være de som banet vei for en nå 40-årig glad-historie.

Livet må leves mens man gjør det, så da er det fint å vite at det er medlemsmøter en gang i måneden utenom juli og august, turer ved vår og ved høst, julebord og jubileer på aktivitetskalenderen. Her er det bare å slenge seg med! Opplevelsene venter på oss!

Mange gode kåsører har vært på besøk og flere skal det bli. Serveringen er alltid god og loddsalget går strykende. Inntektene går tilbake til medlemmene i form av sponing på turer og møter.

Som 40 åring kan foreningen skryte av

omtrentlig: 320 medlemsmøter, 80 turer og 40 julebord.

Eventyret ble avsluttet med – Snipp, snapp, snute, så var eventyret IKKE ute, for dette er noe vi vil fortsette med så lenge vi har medlemmer som synes dette er både trivelig og givende å være med på.

Lisa har skrevet historien basert på foreningens årsmeldinger. Det blir for mye å ta med hele eventyret her, men du kan lese det på telepensjonistene.no > lokalforeninger > Hamar.

Lisa Rustadbakken tok oss med gjennom Hamars 40 aktive år.

Med skråblikk på samfunnsansvaret

Når telefolket møtes blir morsomme historier, ofte med intern humor, fortalt fra den gang da. Halvard Olestad har 36 år i montørtjenesten på Hamar bak seg. Hans humoristiske skråblikk, både på arbeidsoppgaver og kollegaer gjennom sin innsats for etaten, har avstedkommet intet mindre enn sju bøker.

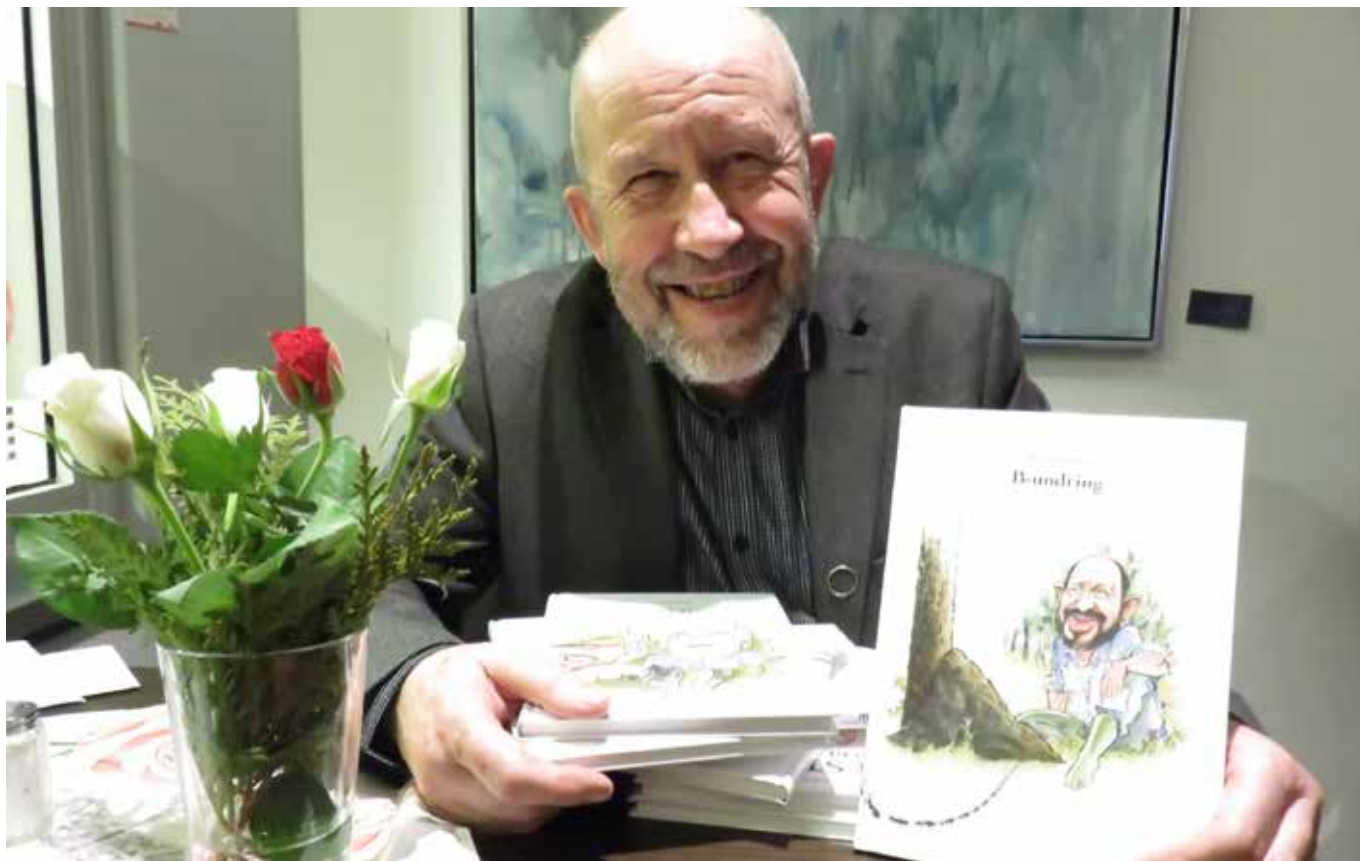
Småstubbene er en viktig del av kulturen og samfunnsansvaret som Televerket og Telenor hadde. Dette var fra tida da summetonen var viktig for folket, og mangt og mye skjedde enten folk bestilte telefon eller hvis den berømte tona ble borte.

- Så får det heller være at summetonen

har blitt borte for godt, sier Halvard og gløtter ned på mobilen sin.

Under jubileet lest han noen stubber fra bøkene sine, til stor fornøyelse for sitt godt voksne publikum. Her kunne nemlig alle kjenne seg igjen.

Med tillatelse fra forfatteren gjengir vi en av mange fornøyelige historier.

Hvalross i loftsluka

Hvis en ser dagliglivets små rariteter, er det mye en kænn få med seg. Detti er historia om n`Erik og n`Einar. Den ene tynn som ei strek, og den andre vælfødd og rauledt. Begge to var uniformerte karer, som reiste ifrå hus tell hus, og tildelte folk summetoner og telefonapparat. Den tida var det statsmonopolet som rådde grunnen, og det var ingen selvfølge, å få eget telefonnummer....

Vi er fysst på nitten-søtti-talet, i et husbankhus på 96 kvadratmeter, en stann på Hedemarken. Huset har fargerik tapet, på alle vegger, og loftsluke i taket på det minste rommet, i hele huset. Rett over toalettskåla.

Hæn Erik har vøri i England, som en ta de fyste hjerteopererte, og tør itte ta sjansen på den smala stægan, tvers over potta. Ledningen fram tell telefonkontakta lyt føres over loftet, førr ælt ska vara nytt og pent, og ledninger ska vara minst mulig synbart. De to har bære et valg. Det er n`Einar som lyt tell topps. Med sine 130 kilo, kæn det vara gode utsikter førr lange ænsikter, men hæn Einar har vøri med aktivt under krigen, så hæn lar det stå tel.....

Innover et glasvatt-fylt loftsrom uten lys, balanserende på sperrer med seksti centimeters avstand, starte ferden med ei blå lommelykt dinglende, millom øvre og

nedre kjøptenner. En liten hammar, stifter og en koblingsboks, samt litt kvit ledning, følge ferden sidelengs innover loftet.

Hæn Erik følge med, mens den grønne uniformsbuxsa hass Einar, med litt førr stutte bein, blir borte over kænten på hølet. Hæn Erik ska sikre forsyninger, hvis den storvokste plutselig skulle mangle noe.....

Med ett blir det stille.....fryktelig stille. "Skjedde det no, Einar"?

"Denna helsikes lykta!" kjæm det ifrå loftsrommet.

Førrklaringa på å som skjedde, kjæm itte før i matpauza dagen etter. Det er da dom vil ha litt å flire ta...ælle sommen.

Å ha ei lommelykt millom innsætte tenner, vart skjebnesvanger denni månda`n, på et loft på Bondesvea.

Hæn Einar slo nemlig borti en planke med lykta, slekk at gebisset spratt ut, og havne i den kvite glassvatten, samtidig som lykta itte ville mer. Helt mørkt vart det.....

Hæn Einar lete febrilsk i det hårete underlaget. Hæn finn itte lommelykta, men tell slutt sætt`en høgernævan rundt noe hardt, som hæn resolutt plassere i det vidåpne gapet. Så lyt`en ha assistanse, og åle seg fram mot loftsluka. Hæn lyt ha ei ny lommelykt.

Hæn Erik står klar tell å støtte stægan, da hæn gløtte mot luka.....

Detti er flere tiår før de mange dyreprogram i alskens tv-kanaler, men det hæn Erik ser, kunne gjinne vøri åpnings-scena i et program om hvalross.....med et lite unta da, får vi legga tell.

Den hvalrossen som kjæm gjennom loftsluka mæ huggu føre, har itte barter på overlippa, som andre hvalrosser.

Den kvite steinull-barten hass Einar, kjæm ut på hår side ta gebisset den!

Skal hjelpetrequende eldre ta heile rekninga for eldrebølga

Vi blir stadig fleire eldre, men dei friske og oppegåande høyrer vi lite til. Kostnadskutta blir retta mot dei eldre/sjuka, dei som må ha hjelp.

Dagunn Klakegg, Sogn og Fjordane lokalforening

Alle blir gamle, også politikarar (sjølv om det ikkje høyrer slik ut), difor må alle ta del i dei kostnadene dette medfører, både når det gjeld økonomi og ved å jobbe lenger. Dette gjeld også friske pensjonistar, ikkje minst dei førtidspensjonerte. Det er nesten umoralsk å snakke om "dyre pensjonistar" når systemet er slik at det kan lønne seg for friske folk å førtidspensjonere seg når ein er 62 år. Dei fleste som er hjelpetrequende i dag måtte jobbe til dei var 67 år, berre hvis dei hadde legeattest kunne dei slutte når dei var 65.

Vi treng politikarar og fagforeningar som kan sjå på heile fordelingspolitikken og som legg til rette for at friske eldre kan arbeide lenger. Det er mykje snakk om å heve aldersgrenser, men eg trur ein kom langt hvis ein handheva ei aldersgrense på 70 år og fjerna dei fleste særaldersgrenser. Samtidig må ein ha ordningar som varetek dei som fell ut av arbeidslivet p.g.a. helseomsyn.

Fylkesmannen i Sogn og Fjordane har uttrykt uro over korleis kommunane bur seg på å handtere utfordringane som ligg i at vi blir stadig fleire eldre. Ho meiner at det er mange kommunar som ikkje berre utset nødvendige investeringar, men faktisk kuttar talet på omsorgsplassar til tross for at statistikk og prognoser viser det motsette. Dette gjeld ikkje berre butilhøve, men også behovet for auka kompetanse og ny teknologi. Fylkesmannen si analyse av forholda i Sogn og Fjordane kan truleg vere gjeldande for ein stor del av landet sine kommunar, difor må alle vere konstruktive, også vi pensjonistar. Det nyttar ikkje berre å protestere mot alle kostnadskutta som rammar dei eldre, vi må og ha gode forslag til prioriteringar, og vi må vere villege til å jobbe lenger.

Pensjonistar yter alt i dag eit betydeleg bidrag til fellesskapet gjennom 0.75 %

reduksjonen av pensjonen, og med tanke på alderssamansettinga i samfunnet burde vi kanskje gjere det med glede? Men også friske og yrkesaktive må yte meir og jobbe lenger.

Siste generasjon yrkesaktive har hatt ein betydeleg velstandsauke, sett frå eit pensjonistståsted. Dette omfattar både reallønsauke, meir gunstige permisjonsordningar og lengre feriar.

Difor bør også dei yrkesaktive kunne bidra meir for å sikre dei hjelpetrequende eldre ein verdig alderdom. Ja truleg bruker dei friske i alle aldersgrupper for mykje av dei ressursane som elles kunne ha gått til dei som verkeleg er sjuke.

Vårt samfunn er rikt nok til at også dei hjelpetrequende kan få dekkja sine nødvendige behov.

Eit rådgjevande organ

Dagunn Klakegg (bildet) er leder i Eldrerådet i Førde kommune, og skrev dermed kronikken om den såkalte eldrebølgen. Vi ba om en liten orientering om hva eldrerådene arbeider med, og om hennes forventninger til at vi omsider fikk en Eldreminister, Åse Michaelsen.

Lov om Eldreråd er no revidert, og vi ventar spent på forskriftene. Før vi får dei er det vanskeleg å vite om endringane er til fordel for oss. Det er mykje å sette seg inn i, for eksempel kommunale planer, budsjett m.m. Vi som jobbar i råda ynskjer oss meir innflytelse, i dag er vi berre eit rådgjevande organ.

Etter lova skal alle saker som vedkjem dei eldre innom rådet, så det er nok å ta tak i, men det blir gjerne til at pleie og omsorg tek mesteparten av tida og ressursane, for der trur eg mange kommunar balanserar på kanten av lova.

Kommunane har ikkje planer for korleis

dei skal takle at vi stadig vert fleire eldre. For å redde ein skrantane kommuneøkonomi utset dei ikkje berre heilt nødvendige investeringar, men enkelte kuttar også talet på omsorgsplassar til tross for at statistikk og prognoser viser det motsette.

I ein nabokommune har pasientombodet sett foten ned, ikkje ein pasient til på dobbeltrom. Så vår aller viktigaste sak f.t. er å overbevise kommunen om at der vil vi også vere om ca. to år, hvis det ikkje blir fart i utbyggingsplanane. Samtidig manglar det ikkje forslag om idrettshallar og fotballbaner, og som ein kommunistyre-representant sa det: "Vi lyt ha vekstskapande tiltak, ein er på feil veg hvis ein skal investere i kyrkjegardar og sjukeheimar".

Ja, det er ikkje lett å få gjennomslag for saker som gjeld dei eldre, men eg trur at ingen kan skulde oss for at vi ikkje seier i frå.

Det blir spennende å sjå om ein eigen eldreminister blir noko meir enn ein hyggeleg "gest" til dei eldre. Og kva ressursar og myndigheit vedkommende får til disposisjon. Hittil har det vore mange fine ord og planer på sikt, men "medan graset gror dør kua". Det er lite interessant kva som hender om to-tre år for dei som er gamle og hjelpetrequende idag, dei treng hjelp no. Regjeringa har eit nytt prosjekt: "Leve livet", vi får vone at den nye ministeren har evne til å komme over "snakkestadiet" og får ting til å skje.

Vellykket verving

LILLEHAMMER: Da Gjøvik måtte legge ned sin lokale telepensjonistforening for et drøyt år siden ble det selvsagte spørsmålet hvordan de omlag åtti medlemmene kunne ivaretas videre.

Daværende styre sendte brev til alle om at de kunne melde seg inn i Hamar eller Lillehammer som geografisk er nærmest. Fordelen ville være invitasjoner til turer og møter samt fortsatt motta medlemsbladet. Noen få meldte overgang umiddelbart.

Leder Jan Riddervold på Lillehammer syntes det var trist at ikke flere benyttet seg av tilbudet. I samråd med sitt styre bestemte

han seg for å ringe til hver enkelt, og i skrivende stund har hele 32 personer fra tidligere Gjøvik lokalforening meldt seg inn i Lillehammer. Optimistisk satses han på å doble antallet da det gjenstår mange han vil kontakte.

- Vi vil holde et uformelt informasjonsmøte på Gjøvik etter sommerferien. Her vil både de som har meldt seg inn hos oss og de som vurderer medlemskap være velkomne, lover han.

Telepensjonisten kommer tilbake med en bredere omtale etter møtet. Det kan være gode tips å hente for andre foreninger i samme situasjon.

ÅLESUND: Leder Helge Haram mener medlemstallet i Ålesund lokalforening var på sitt høyeste rundt årtusenskiftet. Etter den tid gikk medlemstallet ned, jevnt og trutt, år for år, til det nådde bunnen i 2013 med 50 medlemmer. Årsaken var lite rekruttering av nye medlemmer samt utmeldinger på grunn av høy alder og naturlig avgang.

Vendepunktet kom i 2013, og i løpet av de siste årene økte antall medlemmer med netto 31. I dag har Ålesund 81 medlemmer.

- Vi har ikke organiserte vervekampanjer. Derimot har medlemmene engasjert seg og drevet kollega/venne-rekruttering i stor utstrekning, forklarer lederen fornøyd.

- Vi har også fått medlemmer som har vært sysselsatte utenom Telenor de siste åra av sin tjenestetid. I tillegg har vi fått en del nye medlemmer ved å rekruttere ektefeller. Vi føler vi utnytter rekrutteringspotensialet så godt vi kan, og jakter stadig på nye medlemmer.

Knut og Evy Sommerstad ville fortsatt være medlemmer og meldte overgang til Lillehammer da Gjøvik ble nedlagt. – Lillehammer var naturlig for oss fordi vi kjente mange der fra tiden vi begge jobbet i Telenor, sier de. Paret deltar gjerne på turer, her fra et besøk fra Norsk Skogmuseum på Elverum nylig. Jan Riddervold (i midten) tar godt vare på sine medlemmer.

Helge Haram, her fra årets lederkonferanse, beretter om god stemning i Ålesund. Det bekreftes av at omlag 50 personer deltar på medlemsmøtene.

Forundring og nytelse på Dømmesmoen

På en solrik og varm forsommerdag i mai besøkte Telepensjonistene Arendal Dømmesmoen ved Grimstad. Dømmesmoen var hagebrukskole fra 1923 til 1991, deretter ble skolevirksomheten overført til Agder ingeniør- og distriktshøgskole i Grimstad, i dag Universitetet i Agder.

Finn E. Halvorsen, Arendal lokalforening

Eiendommen tilhører i dag Grimstad kommune og består av en museumsdel og et stort rekreasjonsområde. Som Dømmesmoens Venner så treffende uttrykker det i sin presentasjonsbrosjyre, er dette et "unik område for rekreasjon, lærdom, forundring og nytelse".

Foreningen fikk først en omvisning i de tre museumsavdelingene: Fruktvinproduksjonen ved Fuhr i Grimstad, Konservesindustrien i Grimstad og det økologiske samspill mellom bier og mennesker.

Guide Vivian Stølen viste oss deretter rundt i parkområdet, blant annet Ibsens urtehage. Der vokser urter som fantes i apoteket i Grimstad hvor Henrik Ibsen jobbet på 1840-tallet. Bedene er organisert etter hvilke lidelser urtene er ment å kurere.

Parken består ellers av tusenårshagen og et staudeområde. Det planlegges i tillegg et felt med spiselige planter.

Her passerer vi hengealmen, ett av over tusen ulike trær og busker på området.

Ledersamlingen 2018

Teknologien gir gode hjelpemidler

- Gå hjem og se på boligen din, det er ikke sikkert du må selge!

Oppfordringen kom fra Tone Bye i Pensjonistforbundet. Hun hadde det innledende foredraget om velferdsteknologi på Telepensjonistenes lederkonferanse i april.

Gunhild Skoglund

Forbundsleder Tore Andli kunne ønske 26 av forbundets 29 lokalforeninger velkommen til to interessante dager på Quality Airport Hotel Gardermoen.

Velferdsteknologi og handlingsprogrammet var hovedtemaer på konferansen. Etter å ha hørt på en meget engasjert Tone Bye var det ikke vanskelig å se fordelene ved å ta i bruk hjelpemidler som den nye teknologien kan gi. Gjennom foredrag, gruppearbeid og diskusjoner ble dette raskt satt i sammenheng med handlingsprogrammet.

Risikorydding

Oppfordringen fra Bye om å gå hjem og se på boligen var godt ment i den forstand at dersom vi tar teknologien i bruk kan svært mange bo lengre hjemme, dermed slipper vi å selge. Ta bort filleryer, legg skliskre fliser på trappetrinnene, og kan vi ikke gå trapper lenger så monterer vi trapperullatorer. Det er faktisk god trening i å gå trapper, og ved hjelp av en rullator montert på gelenderet blir det

enkler og framfor alt sikrere å bevege seg mellom etasjene.

Kloke kommuner

Bye forklarte at gammeldagse kommuner tilbyr sykehjemsplasser som løsning, mens kloke kommuner legger til rette med hjelpemidler, slik at folk kan bo hjemme så lenge som mulig.

Hun understreket imidlertid at det også er opp til oss sjøl. Vi må etterspørre tjenester og vise vilje til å ta i bruk hjelpemidler. Kommunen skal se den enkeltes behov og forutsetning for å kunne bo hjemme, komme seg på bena etter sykdom osv. Det betyr med andre ord at om vi ikke vet hva som finnes, så skal vi eller våre pårørende kontakte kommunen for hjelp og veiledning.

Vi vil leve lenge vi, men gamle vil vi aldri bli ...

De fleste kjenner nok Halvdan Sivertsens vise. Vi er stort sett den samme inni oss.

Dette vet Tone Bye, derfor ba hun innled-

ningsvis om at de som følte seg gamle skulle rekke opp hånda. I møterommet satt en godt voksen befolkning. Ingen rakk opp hånda. Bye konkluderte med at det er ingen som føler seg gammel, uansett om årene legges til våre liv.

- Vi må få slutt på holdningen om å være eldre er vanskelig. Alt er mulig for et godt liv, poengterte Bye til slutt.

Handlingsprogram

Telepensjonistenes handlingsprogram 2017 – 2019 ble vedtatt på landsmøtet 2017. Ett år har dermed gått, derfor ble det naturlig med en status på hva som er gjort samt å legge opp gruppearbeid i tilknytning til programmet for videre arbeid.

Lokale tiltak omfatter blant annet verving, samarbeid med andre lokale foreninger og medlemmer i kommunenes elderråd.

Sentrale tiltak omfatter blant annet å følge opp lokalforeningene gjennom telefonmøter, bidra ved aktiv lokal

Velferd og teknologi er sant ifølge Tone Bye fra Pensjonistforbundet.

Aina Holen delte erfaringer fra Glåmdal i plenum. Her flankert av Arne-Jan Knudsen, Bodø og Åse Nordnes, Gudbrandsdalen.

Truls Langeggen, Fornebu, deltok i gruppen som diskuterte hvordan teknologien kan bidra til at den som har hatt slag eller brukket lårhalsen fortsatt kan bo hjemme. Gruppen mener at alt avhenger av at kommunen vedkommende bor i følger opp behovet, og så kommer alt det fysiske på plass. De understreket imidlertid at noen ganger kan sykehjem være riktig. Tore Andli i bakgrunnen.

Handlingsplanen og tiltak diskuteres i grupper. Fra v.: Inger H. Anderson, Tønsberg; Finn E. Halvorsen, Arendal; Kirsten Stokvik, Lofoten; Aina Holen, Glåmdal; Ingvar Kallevik, Kristiansand; Knut O. Thomassen, Stavanger.

verving og tilrettelegge for felles verktøy som kan forenkle arbeidet lokalt, spesielt medlems håndtering og regnskap.

Gruppearbeid engasjerer

Det var en uformell og hyggelig stemning de to dagene konferansen varte.

Deltakerne ga gode tilbakemeldinger til landsstyret på hvordan konferansen ble gjennomført, og de var godt fornøyd med hotellet.

Gruppearbeidet engasjerte spesielt. Diskusjoner i gruppene og presentasjoner i plenum viste erfaringer og

ideer til hvordan arbeidet kan drives videre, både sentralt og lokalt. Sett gjerne av mer tid til gruppearbeid var oppfordringen fra fornøyde møtedeltakere.

VISSTE DU AT

I et flerårig nordisk prosjekt har Nordisk ministerråd valgt ut Lindås og Lister som de fremste kommunene i Norge innenfor digital teknologi for eldre og funksjonshemmede. Landet ligger i forkant med sin nasjonale strategi, men nå kreves det at kunnskapen spres til andre kommuner.

Kilde: Nordens velferdssenter/pressemelding mars 2017

Rauma helsehus på Åndalsnes er Norges mest moderne helsehus. Her har de samlokalisert de fleste helse- og omsorgstjenestene i Rauma. Huset har 60 langtidsplasser og 30 korttidsplasser. Investeringsprosjektet var det største i Rauma kommune noensinne, og viser hva en klok kommune betyr. Statsminister Erna Solberg besøkte i vår helsehuset hvor digitalisering og velferdsteknologi var tema for besøket.

Kilde: Statsministerens kontor og Facebook

Frimodige ytringer

På programmet sto også posten Frimodige ytringer fra lokalforeningene. Samtlige foreninger tok turen fram på podiet. Vi gjengir her noen av ytringene.

Ingvar Kallevik, Kristiansand, viste til OU-innstillingen som anbefalte å redusere antall medlemmer i landsstyret til fem, og som senere ble vedtatt.

– Det trenger ikke sitte folk der fra hele landet, som noen påsto. Dette fungerer godt, full honnør til styret, roste Kallevik.

Oddbjørn Nilssen, Tromsø, fortalte om liten oppslutning på møtene helt til de inviterte til Skarven kulinariske teater med vinsmaking. Da ble det kø utenfor en time før de åpnet, og over dobbelt så mange som vanlig deltok.

Henning Torsby, Drammen, ser med stor glede sine egne medlemmer på catwalken. De har nemlig motevisning både høst og vår. På første møte på høsten har de et såkalt pratemøte hvor alle forteller om sin sommer.

Inger Johanne Klemetsen, Bergen, sa seg enig i at landsstyret jobber godt selv om de er færre enn før. Bergen har omlag 70 medlemmer på sine møter, og enda flere når kjente folk som David Watne holder foredrag.

Turid Nordnes, Helgeland, har reiseglade folk i sin forening. Der alternerer de annethvert år med en reise til utlandet og en i Norge.

Kristian Strømmen, Sogn og Fjordane, berettet om god oppslutning fra medlemmene. Foreningen har senter i Førde, og ved å arrangere lokale møter har medlemsmassen økt.

StyreWeb

Nytt medlemsregister

Handlingsprogrammet (2017-2019) sier blant annet at vi skal sikre en velfungerende og effektiv organisasjon med hensikt å gi best mulig utbytte for våre medlemmer. Ett tiltak er å tilrettelegge for felles verktøy, rutiner og skjemaer for å forenkle arbeidet i de lokale styrene, spesielt medlemsbehandling og regnskap. Det nye systemet heter StyreWeb.

Einar Nymoen, landsstyret

Det sentrale medlemsregisteret er lagt inn i StyreWeb. Fem lokalforeninger, Bergen/Hordaland, Trondheim, Hauge-sund, Glåmdal og Fornebu, er godt i gang. Disse utgjør omlag en tredjedel av den totale medlemsmassen.

Neste pulje starter rundt midten av august. Målet er at alle lokalforeningene skal være på det nye medlemsregisteret i løpet av høsten.

Arbeidsgruppe

Som en oppfølging av handlingsprogrammet ble det nedsatt en arbeidsgruppe som skulle komme med forslag om ny løsning for medlemsregisteret. Arbeidsgruppen består av Anne Stødle (Haugesund), Kari Bugten (Trondheim), foruten Ulf Rathe, Finn-Egil Elster og Einar Nymoen fra Landsstyret.

Felles system

I dag har vi et sentralt register, samtidig som hver lokalforening har sin egen løsning. Det er tungvint å holde alle registerne ajour, og resultatet er at de inneholder til dels forskjellig informasjon.

Vi ønsker et felles medlemsregister med all relevant informasjon om de enkelte medlemmene som trengs både sentralt og lokalt. Da unngår vi registrering flere ganger, noe som er viktig for å øke kvaliteten på informasjonen.

Samtidig forenkles rapporteringen både mellom lokalforeningene og landsstyret og i forhold til offentlige myndigheter.

I tillegg må vi som organisasjon forholde oss til nye og vesentlig strengere regler for personvern.

Krav

Det nye systemet skulle være fremtidsrettet og enkelt å bruke, og med tilgang for lokalforeningene til å vedlikeholde og hente informasjon om egne medlemmer.

Lokalforeningene får ansvar for å vedlikeholde informasjonen om egne

medlemmer, og føringen av det sentrale medlemsregisteret vil falle bort. Landsstyret vil hente det de trenger fra fellesregisteret.

Registeret skulle være WEB-basert. Det betyr at brukere av systemet kan nå det fra hvor som helst så fremt de har tilgang til internett.

I dag er de fleste avhengige av en bestemt PC for å oppdatere sitt register. Nå kan flere i lokalstyrene dele jobben, for eksempel i ferier.

Sist, men ikke minst, økes sikkerheten ved sikker lagring av all personinformasjon, og med jevnlig sikkerhetskopier av innholdet.

Etter en kartlegging og møter med flere leverandører, falt valget på systemet StyreWeb.

Hva er StyreWeb?

StyreWeb inneholder moduler for ulike sider ved drift av medlemsorganisasjoner. Vi har inngått kontrakt på modulene

som omfatter medlemsregister og arkiv. Lisenskostnadene ved disse dekkes av Landsstyret.

Lokalforeningene bestemmer selv om de vil ta i bruk arkivmodulen. Sentralt vurderer vi å benytte arkivdelen for en del av informasjonen som sendes ut som e-post eller som ligger på hjemmesidene. Vi anbefaler derfor at styremedlemmene i lokalforeningene gis tilgang til arkivsystemet.

Det er enkelt å ta ut rapporter, f.eks. i Excel, og e-post eller SMS kan sendes direkte til medlemmene eller til utvalgte grupper.

StyreWeb inneholder også en økonomimodul for fakturering og regnskap, som vi har opsjon på å kjøpe. Det er usikkert hvor mange lokalforeninger som ønsker å ta økonomimodulen i bruk, derfor vil vi kartlegge interessen nærmere før vi eventuelt anskaffer denne modulen.

Einar Nymoen leder arbeidsgruppa for StyreWeb

Trondheim ajour i nytt system

Kari Bugten (bildet) er sekretær i foreningen i Trondheim og har jobbet med å overføre medlemmene til det nye medlemsregisteret. Her er hennes erfaringer.

Alle i vår forening er lagt inn i StyreWeb. Jeg har tatt i bruk systemet og legger inn endringer etter hvert som de kommer. Det er enkelt å legge inn endringer, ta inn nye medlemmer, ta ut de som slutter osv. Når dette er gjort, er medlemsregisteret ajour, både lokalt og sentralt. Vi slipper

dobbeltregistreringer, det er arbeidsbesparende og forminsker feilregistreringer. Det kan også sendes E-postmeldinger og SMS-meldinger direkte fra systemet, og så langt synes jeg systemet fungerer som forventet.

Også andre fasiliteter kan tas i bruk, som for eksempel diverse rapporter og oppretting av grupper etter behov, men så langt har jeg ikke satt meg inn i disse.

Det er ikke nødvendig med kurs, men det er behov for informasjon om hvordan systemet skal tas i bruk. Det trengs også en nærmere beskrivelse/opplæring for å kunne ta i bruk alle fasiliteter.

Det er flere i hver forening som har brukertilgang til systemet. Det krever at det legges opp rutiner for hvordan og hvem som skal ha ansvaret for de forskjellige aktivitetene som systemet kan brukes til.

Foreløpig famler jeg noe når jeg bruker systemet, men jeg synes det er spennende. Etterhvert tror jeg dette blir veldig bra.

Kongsvinger godt i gang

Sekretær Asbjørg Elserud i Kongsvinger lokalforening holder orden i rekkene med inn- og utmeldinger av medlemmene sine.

Aina Holen og Asbjørg Elserud synes StyreWeb ser enkelt og selvforklarende ut. De har ikke hatt mange endringer på medlemmer foreløpig; - Det vi har sett ser veldig greit ut. Vi sier oss enige i oppsummeringen fra Kari Bugten.

Besøk i Dresden

Lokalforeningen på Fornebu pakket koffertene og dro på vårtur til Dresden. Vi har sakset litt fra reisebrevet som Anstein Furu har skrevet etter en interessant og vellykket tur.

Herlig vær over Berlin da telepensjonistene fra Fornebu landet i den tyske forbundshovedstaden i slutten av april. Bussen sto klar for å ta gruppen videre til Dresden hvor et av høydepunktene var den berømte Frauenkirche. Kirken ble rasert under krigen, og ruinen ble bevart som krigsminnesmerke i DDR fram til gjenforeningen i 1990. Kirken ble så gjenoppbygd etter krav fra grasrota og innviet igjen i 2005.

Meissen ble derimot ikke bombet under krigen, den er derfor en perfekt bevart saksisk by. Her ble det omvisning på den

berømte porselensfabrikken fra 1710.

De fire dagene turen varte bød ellers blant annet på museum Welt der DDR, kulinarisk spasertur, adelens festplass Zwinger, vingårder med smak av edle dråper og saksiske spesialiteter på hyggelige restauranter. Blant de mange

slott Saksen har å by på kan Schloss Moritzburg nevnes, det er kjent fra juleprogrammet Tre nøtter for Askepott.

Du kan lese hele reisebrevet på telepensjonistene.no, klikk på lokalforeninger og Fornebu.

SOFUSTANKER

Pinseften på hytta fikk jeg plutselig skriverånden over meg. Den var neppe den hellige ånd, men i beste fall heldig for redaktøren og leserkaren. Så kom kongelig bryllup i England på TV-en, og fruens hensank i salig nytelse over brudens lykke og mangfoldige meter bryllupskjole. Det vekket minner fra hennes egen brudetid uten bruduljer. Noen vemodstårer på kinnet vitnet om det, enten det nå skyldtes Harry og Meghans lykkeståler eller fruens eget tapte paradisi. Hva vet vel jeg? Hun vartet i hvert fall opp med grillstekt fleskeribbe til Sofusens store behag.

Liv Signe Navarsetes edlere deler kom i vinden da vår nye senterpartiunglinger på hyttetur la ut melding om sine våte drømmer på internettet. De ønsket seg kollektivt innsyn i hennes private senterparti. Det ble godt avisstoff for lystne lesere, men til liten glede for Liv Signe. Hun tok det pent, men det blir vel galt å si som nordlendingen - at hun 'sto han av'.

Donald Trump rasler stadig med det han har. Det var politisk fiske i rørt vann da han flyttet ambassaden fra Tel Aviv til Jerusalem. Utsagnet 'Grab them by the hand' var hans form for trakassering og syn på damer. Mot Islam får han i så fall noe å bryne seg på.

Telenorets gullgutt, konsernsjef Sigve Brekke, hover inn penger til glede for aksjonærer og statskasse. «I løpet av første kvartal tok vi viktige skritt for å videreutvikle Telenor. Vi annonserte salget av våre mobilvirksomheter i Sentral- og Øst-Europa, noe som gjør at vi kan fokusere på utvikling av virksomhetene i Skandinavia og Asia. Vi styrket også vår digitale posisjon ved å inngå et strategisk samarbeid for å videreutvikle våre finansielle tjenester i Pakistan. I går nådde vi en viktig milepæl i Thailand med signeringen av 2,3 GHz spektrumavtalen. Totalt sett var dette enda et solid kvartal og vi fortsetter den målbevisste utførelsen av strategien vår», var Sigves stolte kommentar.

Dråper drypper også på de av telenorets pensjonistforeninger som greier å holde seg i live. For mange er det godt å føre det gamle jobbfellesskapet videre gjennom foreningsmøtene. I tillegg er Nett-treff i lukkede FB-grupper et forum for meningsytring og mimring om forna dager.

Donald Trump har sine feider med resten av verden, ikke minst med Nord-Koreas Kim Jung-un. Kumpanene har avtalt et møte for å bringe verden på rett kjøl. Mens Erik Bye i sin sang lot Gud leke med sine kloder som klinkekuler da han skapte Jorden, truer Donald og Kim med å trille sine atombomber for å skape sin

nye verden. Det smellet kan bli ødeleggende for kloden.

Mai måned slo alle værrekorder med høye temperaturer og minimalt med nedbør. En lykke for oss pensjonister med heltidsfri. Vi kunne nyte godværet i fullt monn. Men bakom lurer en bevissthet om en klimautvikling på ville veier. Må vi bli nomader i ørkensand og ri på kamelrygger før vi stenger oljekrana? Vel, det får bli etterkommernes problem. Vi er for gamle til å bry oss, eller? Fruen er i hvert fall glad for den gode klestørken.

Nok en gang venter en sommer på oss. Noen fikk den ikke med seg. Det er bare å bøye hodet for gamle venner som ikke er lenger. Glimt av tristhet og savn av våre kjære må vi tåle uten å bli slått ut. Dyrk gode venner og gode minner og nyt sola som varmer kropp og sjel. Vær deg selv og tenk godt om andre.

Aldersforfall og venners endelikt skjer uten tur og orden. Fruen mener Sofusens hennes nå bør sette punktum for skrive-riene og gå over til å nyte sitt otium i fulle drag (hadde det enda vært opium). Jeg er som alltid lydhør for hennes stemme. Derfor blir et ikke flere søndagsegg å filosofere over. Så takk for meg!

Fruen og jeg ønsker alle GOD SOMMER!

Severdigheter i hovedstaden

Telepensjonistene farer på kryss og tvers i vårt eget land. Kanskje er de lange utenlandsreisene på et vis unnagjort, og kortere turer er mer fristende. Norge har uten tvil mye å by på, og for de aller fleste av oss gjenstår det fortsatt mye interessant å oppleve.

Torill Hantho, Telemark lokalforening har sendt oss noen ord om en hyggelig tur til Oslo.

Onsdag 23. mai dro 25 pensjonister, tilknyttet Telepensjonistenes forening Telemark, på busstur til Oslo. Været var

flott – og vår bussjåfør Magnus var i veldig godt humør.

Etter en pause i Lier, der vi fikk servert kaffe og rundstykker, gikk turen til Oslo og Operaen. Vi rakk en gåtur på Operataket før vi møtte henne som skulle guide oss inne på Operaen. For et fantastisk byggverk! Guiden var kunnskapsrik – og vi lot oss imponere over alle sinnrike detaljer som må til for at en opera-/ballettforestilling skal gå som planlagt. Den avtalte timen med guiden gikk veldig fort.

Neste post på programmet var Ekeberg parken og Ekeberg restauranten. Vi rakk ikke å se så mange av de spektakulære skulpturene før lunsj, fordi det fristet mer med en forfriskning på restaurantens

terrasse. Lunsjen vi fikk servert smakte godt – og stemningen var høy ved bordene.

Etter lunsj tok vår sjåfør oss med til Frognerparken. For mange av oss var det flere år siden sist vi var i den parken. Det ble et gledelig gjensyn! Hjemreisen gikk uproblematisk – og ut fra stemningen i bussen var turen vellykket.

Seniordans - god trim for hele kroppen

Forbinder du seniordans kun med ringdans? Da må du tro om igjen. Seniorene svinger seg tidt og ofte både til smektende foxtrot og livlig rumba. Meld deg inn, er oppfordringen fra Gerd. Hun har slett ikke tenkt å gi seg, og her forteller hun hvorfor.

Gerd Ohr, Kristiansund lokalforening

Jeg har vært telepensjonist siden 1994. De siste seks-sju år har jeg vært medlem i Kristiansund seniordans, og jeg vil anbefale seniordans til alle pensjonister som har lyst og helse til å danse. Det er god mosjon for hele kroppen, det er sosialt, og det er gøy. Man kan være med enten man er enslig eller par. Deltakerne får tildelt røde eller blå bånd. En rød og en blå er ett par, og man skifter partner hele tiden under pardans.

Kristiansund seniordans har 43 medlemmer i alderen 65 til 87 år. De fleste er kvinner, som man ser av bildene. Vi danser hver torsdag i tiden kl. 12 - 14. På repertoaret står vals, tango, foxtrot, rumba, sving, polka, linedans og ringdans. Det er stadig nytt på programmet, nye trinn og vendinger som skal læres. Det gjelder å konsentrere seg og huske trinnene. Dette er god hjernetrim uansett alder. Om det kan gå litt tregt i starten, så vil trening og atter trening gjøre at trinnene sitter til slutt. Premien er mestringsfølelsen. Den er bra for både kropp og sjel – for selvfølelsen og for humøret.

Har du mulighet til å være med å danse, er det bare å melde seg på en av de mange dansegrupper i byer og tettsteder i landet vårt. Se også www.Seniordans.no.

Jeg vil fortsette med seniordans så lenge bena holder og hjernen er i stand til å lære og huske nye ting. For evnen til å lære må vi bruke så lenge vi kan – eller miste den.

Kristiansund Seniordans hvor hele 38 dansere av 43 mulige møttes på en vanlig dansedag. To telepensjonister er med. Første rekke fra venstre, nr. 4 Gerd Ohr. Tredje rekke fra venstre, nr. 5 Marie Sæter.

Vanskelige trinn øves inn. Gerd Ohr lengst til høyre.

Fem av deltakerne i kostymekonkurransen. Fra v.: Ingrid Haustveit, Berit Snipsøy, Kåre Snipsøy, Kjellaug Norheim og Kari S. Ivarsflaten.

Sommerfest i Bergen

Tekst og foto: Gunnar Larsen

Telepensjonistene i Bergen hadde sitt siste møte før sommeren 8. mai, og omlag 70 medlemmer møtte opp til et hyggelig samvær.

Etter informasjon, kaffe og te med snitter var det utlodning. Her gjelder prinsippet ta med en premie; kjøp lodder. I tillegg var det konkurranse om det beste kostymet for dem som torde å kle seg litt ut, og vinneren ble Kjellaug Norheim.

Lillehammer besøkte Ådalsbruk motormuseum

Motormuseet på Løten i Hedmark huser utrolig nok et innholdsrikt telemuseum. Som gave fra telepensjonistene på Lillehammer overrakte Odd-Kåre Kvalheim et morseapparat som ble brukt ved Stavanger telegraf inntil 1948. Distriktsdirektør Edmund Ekeland tok det i sin tid med til Lillehammer. Styret i lokalforeningen har i det siste tatt vare på apparatet, og det ble dermed naturlig å gi det til telemuseet på Ådalsbruk.

Jon Kroken jobbet på Hamar. Han skjønte tidlig hvor viktig det var å ta vare på utstyr og dokumenter av kulturhistorisk verdi, og la slik grunnlaget for det lokale telemuseet. Han tok i mot gaven med stor takk på vegne av ildsjelene ved telemuseet.

Siste tilskudd til telesamlingen er den røde telefonkiosken. I flere år sto den ensom og forlatt i et skogsnar i Mesnali. Ildsjelene for museet, som foruten Jon Kroken består av Kåre Garmager, Arne Eikåsen, Arild Gundersen og Hans Olav Olsby, hentet etter avtale kiosken og pusset den opp. Nå står den rød og stolt utenfor inngangen til museet.

Riksantikvaren inngikk forøvrig en avtale med Telenor i 2007 om at 100 røde telefonkiosker skal bevares.

Hygge på terrassen i Sandnessjøen

Oddvar Ulvang, Helgeland lokalforening
Åsheim terrasse i Sandnessjøen er et kommunalt bofellesskap for eldre og funksjonshemmede i Alstahaug kommune. I regi av elderrådet arrangeres det om onsdagene eldretreff i Åsheim terrasses storstue. Flere fra Helgeland Telepensjonistforening er engasjert i opplegget, og vår kasserer Ingvar Johansen leser historier og underholder gjerne med sang og gitar på disse trefene. Jeg var tilstede en onsdag og tok noen bilder som jeg gjerne deler med leserne av Telepensjonisten.

Ingvar Johansen med sin gitar.

KONTAKT OSS

På telepensjonistene.no > våre lokalforeninger finner du mer om lokale aktiviteter.

FORBUNDSLEDER	Tore Andli	Dagaliveien 31	0783 Oslo	913 98 001	to-a@online.no
NESTLEDER	Ulf Rathe	Bråtet 73	5148 Fyllingsdalen	900 14 520	urathe@online.no
SEKRETÆR	Marie Birgitte Aashagen	Nedre Flatåsveg 170	7099 Flatåsen	971 29 908	aashage@online.no
KASSERER	Finn-Egil Elster	Hauketotoppen 18	1266 Oslo	913 21 672	feelster@online.no
STYREMEDLEM	Einar Nymoan	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com
REVISOR 1	Kåre Johansen	Svenskerud 105	3408 Tranby	901 84 857	khj@online.no
REVISOR 2	Kirsten Næss	Ramstad Terrasse 5	1405 Langhus	901 94 586	kinass@online.no
REDAKTØR	Gunhild Skoglund	Ekreberget 9	2390 Moelv	901 30 153	gunhi-s@frisurf.no
TELEPENJONISTEN					
TEKNISK ANSVARLIG for telepensjonistene.no	Einar Nymoan	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com

Telepensjonistenes Landsforbund

**Besøksadresse: Snarøyveien 30, sone M1A, 1331 Fornebu • Postadresse: Postboks 800, 1331 Fornebu
E-post: kon.telepensjonistene@telenor.com • www.telepensjonistene.no**

Avsender:
Telepensjonistenes Landsforbund
Postboks 800
1331 Fornebu

SMÅSTOFF

NAV-slippen i postkassa – slik gjør du

Vi gikk inn på nav sin side på internett, og der fant vi denne informasjonen om hvordan du kan få tilsendt den såkalte lønnslippen som viser trygdeutbetalinger.

Fra juli 2018 vil NAV innføre en løsning for å sende utbetalingsmeldinger i posten til pensjonister og uføretrygdede som måtte ønske det. De som ønsker å få utbetalingsmeldingen i posten må reservere seg på www.idporten.no eller ved å ringe 800 30 300.

Det er enkelt og trygt å reservere seg mot digital kommunikasjon med det offentlige, eller be andre – som familiemedlemmer eller venner – om hjelp til å bli reservert, uten krav om elektronisk innlogging.

Du kan reservere deg når som helst, men du kan tidligst få utbetalingsmeldingen i posten fra og med utbetalingen av pensjon og uføretrygd i juli 2018. Etter dette vil man få utbetalingsmeldingen på papir fra den påfølgende måneden etter man har reservert seg.

Vær oppmerksom på at reservasjonen gjelder for all digital kommunikasjon med det offentlige. Om du reserverer deg vil alle viktige brev kun komme i posten. Det kan for eksempel være skatteoppgjøret eller vedtak om ytelser fra NAV. Du vil ikke få skattemeldingen på nett.

Flere kan lære data

Vi minner om at lokalforeningene kan søke om økonomisk støtte fra forbundet slik at flere kan lære seg å bruke PC, nettbrett og smarttelefoner. Da kan man for eksempel lære å finne NAV-slippen på nettet. Lokalforeningene må selv undersøke hva som finnes av lokale tilbud, og de må selv stå som arrangør.

Et hjørne av mitt hjerte

Jeg våkner glad hver morgen.
Det synger i mitt sinn.
Mitt hjertes skog er vårgrønn
som hagens lyse lind.

Jeg vet nok: I mitt ansikt
har årene satt spor.
Men hjertet er en vårskog
hvor blå fioler gror.

Jeg går omkring beruset
av kjærlighet og vår.
Et hjørne av mitt hjerte
er ennå tyve år.

Dagny Tande Lid

Telepensjonisten ønsker alle
lesere en riktig god sommer!

Telepensjonistenes landsmøte 2019

holdes på Gardermoen Airport Hotel 7.- 8. mai.
Ledere i lokalforeningene bes holde av datoen allerede nå. Informasjon kommer i e-post.

Forveksling av ord

Redaktøren beklager at det i forrige nummer av Telepensjonisten ble det brukt feil ord i saken om Helga Forslund og Tryggi.

Tittelen lød «Tryggi er Helga sin livlinje». Helga er en munter dame, og hun påstår det er både år og kilo siden hun hadde livlinje. Tittelen skulle vært «Tryggi er Helga sin livline».

Vi slo opp i Det Norske Akademis ordbok for å se forskjellen. Den er logisk, men kan fort forveksles.

Dette sier ordboken om betydningen:

- livline, jf. engelsk lifeline, grunnbetydning 'line som skal redde liv'
- livlinje, linje som markerer avslutningen på et liv på klesplagg (især kjole)